

skatning, idet han gik ud fra Forholdene i sit eget Amt, Ribe Amt. Det ærede Medlem paastod derunder, at medens Amtsskatterne faldt i den Neergaardske Periode, steg de under Ministeriet Stauning for nu atter at være i nedadgaaende Bevægelse, og det ærede Medlem antydede, ganske vist forsigtigt, at denne Bevægelse kunde sættes i Forbindelse med de skiftende Regeringer. Imidlertid forekommer det mig, at det ærede Medlem for at give det virkelige Billede burde have oplyst, at Amtsskatterne ingen Sinde før eller siden har naaet en saadan Højde som i Perioden 1920—24. I 1919—20 udgjorde de samlede Amtsskatter 24,8 Mill. Kr. og i 1921—22 47,7 Mill. Kr., altsaa næsten en Fordobling af Beløbet. Det ærede Medlem burde ikke undlade at oplyse herom, naar han endelig vil sætte Amtsbeskatningen i Forbindelse med de forskellige skiftende Ministerier. Det er sikkert ikke — heller ikke det ærede Medlem — ubekendt, at den Neergaardske Periode er Indehaver af Højderekorden ogsaa paa dette Omraade. I øvrigt er der i en Række af Amter en jævn Nedgang i Skatteudskrivningen fra 1921—22. Jeg skal erkende, at man adskillige Steder har taget vel kraftigt fat med Nedsænkningen, saa at en Forhøjelse senere hen har vist sig at være nødvendig. Dette er saaledes Tilfældet i det ærede Medlems Amt, Ribe Amt, hvor man i 1921—22 udskrev 2,1 Mill. Kr., men i 1922—23 kun 1,6 Mill. Kr., altsaa en Nedgang fra det ene Aar til det andet paa en $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller ca. en Fjerdedel. Det er rimeligt, at en saa voldsom Nedsænkning et enkelt Aar vil gøre det svært at fastholde en jævnt fortsat Nedgang i Beskatningen. Derfor har det ærede Medlem ganske Uret, naar han paastaar — saaledes sagde det ærede Medlem —, at da Ejendommenes Værdi begyndte at falde, blev Skatterne hængende. Der er i Virkeligheden i Ejendomsskatterne overalt en stærk Nedgang. I Viborg Amt f. Eks. er Forholdet dette, at Amtsskatterne i 1921—22 var 3,5 Mill. Kr. og for indeværende Finansaar, 1927—28, 2 Mill. Kr., altsaa en Nedgang paa næsten op mod Halvdelen. Og i det Amt, som det ærede Medlem omtalte, nemlig Ribe Amt, er Skatterne altsaa dalet fra 2,1 Mill. Kr. i 1921—22 til, efter hvad han oplyste, 1,4 Mill. Kr. i 1928—29. Det

ærede Medlem kan naturligvis ikke være uvidende derom, og det ser i Grunden, synes jeg, i høj Grad mærkeligt ud, at han fra denne Talerstol fremsætter en saa ubegrundet Paastand som den, at Ejendomsskatterne automatisk steg med Ejendommenes Værdi, men blev hængende, da Ejendommenes Værdi begyndte at falde.

I øvrigt fremsatte det ærede Medlem Hr. Pinholt nogle Betragtninger vedrørende Sognekommunernes Administration, som jeg paa en Række Punkter kan være enig i. Jeg er saaledes enig med det ærede Medlem, naar han adværer mod Ansættelse af nye Embedsmænd med Adgang til at øve Kontrol med Sogneraadene Regnskabsførelse. Der er efter min Erfaring og min Opfattelse aldeles ingen Grund til Ansættelse af flere Embedsmænd her, i Særdeleshed ikke, naar Amtsraadene, som ifølge den gældende Lovgivning har Pligt til at føre Tilsyn, vilde gøre dette noget mere effektivt, end Tilfældet er adskillige Steder. Det er f. Eks. ganske urimeligt, hvis et Amtsraad tillader, at Fristen for Regnskaberne Indsendelse overskrides Maaned efter Maaned, uden at gøre noget virkelig alvorligt for at bekæmpe denne Uorden. Forholdet er i Øjeblikket de fleste Steder dette, at ved Fristens Udløb i August Maanedes sidste Halvdel er af Sognekommunernes Regnskaber som Regel kun indsendt mellem en Trediedel og Halvdelen, Resten indkommer saa efterhaanden i Efteraarets og Vinterens Løb. Amtsraadene tager som Regel meget lemfældigt paa denne regnskabsmæssige Uorden, kun i ganske enkelte, særlig graverende Tilfælde og først efter adskillige alvorlige Henstillinger og Formaninger paalægges der vedkommende Dagmulter for at faa Regnskaberne fremtvunget. Her tiltrænges der en Ændring, saa meget mere som denne Lemfældighed fra Amtsraadene Side i høj Grad kan bidrage til, at en eventuel Kasseangel overføres fra det ene Aar til det andet, ved at der gives den paagældende Formand eller Kasserer Lejlighed til at disponere over større Beløb af Skatteindtægterne for det nye Regnskabsaar, forinden Regnskabet for det gamle Aar er aflagt.

Jeg beklager derfor, at Indenrigsministeriet i det udsendte Cirkulære af 28. September dette Aar vedrørende Sognekomm-